

Η Ημερήσια

Κατά μάννα κατά κόρη!

—Μα τί είναι αυτό, αγαπημένη μου! Τι τρελλό ντύσιμο είναι αυτό! Τι θέλεγε ή μαμά σου αν σ' έδωσε μ' αυτό το παράλοφο φέρεμα!

—Η μαμά μου, σss! Νά μ' τ' άκουσ'... Τό φέρεμα αυτό είναι... δικό της!

Ο άνδρας στο κουρεϊό

Έχετε ιδή άνδρα στο κουρεϊό του; Φα-δρωτάτη ύψη... Ξέρουμε ατέλειωτα και με μεγάλη προ-σχή — κάνε μου και κόντρα, σέ παρα-καλώ, γιατί έχω ραντεβού με τη Νίτσα — καλονία ύστερα, ζεστές πετοέτες στο πρό-σωπο για τ' όδέρμα, κρ'μα, και στο τέ-λος πούδρα. Ύστερα κόβονται οι τρίχες των αυτιών, οι τρίχες της μύτης φρίκη! — και στο τέλος με κάθε επιμέλεια, ο κου-ρεάς τους κόβει μιά-μιά τις άσπρες τρίχες των υαλιών!...

Άρπασε πάλι εκείνο τ' όδγυ-σκουράκι που φορούν στα μάλλια έως ότου τελειώσει τ' όδύσια...

Και ύστερα μιλούν για κοκετταρία!

Η Άλληλογραφία της Σουφραζέττας

Κυρία Μαρίαν Πινέα, Μου παραπονεί-σθε ότι ο άνδρας σας δεν πηγαίνει ποτέ του να κουρευθ'... Τί να σας κάνω; Τό πολύ πολύ να τού πητε: Δεν πιά να κουρεύ-σαι!

Κυρία Έλλην Μοάτσου.— Μου γράφε-τε ότι ο άνδρας σας έχει μανία να κολλά γραμματόσημα. Είσαθε εύτυχης. Καλλιτέρα να κολλ'ε γραμματόσημα, παρά να κο-λλ'ε σε άλλες γυναίκες!

Δεσποινίς Βάσιαν Μανκιλίου.— Έσείς φταίτε. Ένώ τ' όθεατρό σας έχει κατεβά-σει πρό καιρού τόν 'Πειρασμό' τού κ. Σε-νοπούλου, έσείς — εξακολουθείτε να είσαδε πειρασμός για όλους τους άνδρες! Κυρία Λίλην 'Ισκαβίδου—Πατρικίου.— Τί τα σκαλίζετε αυτά τα πράγματα; Τό έργο που έγράψατε τά «Εύκολα θυμάται οι άντρώγοι τόν ποιημάτων σας ένδι-μ'ον ότι αυτός έννοειτε.

ΣΗΜ.— Η «Σουφραζέττα» άπαντά ελ-χρισίως σε όσας ένυπογράφω έπιστο-λάς λαμβάνει.

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Αγαπητές Κυρίες μου, Θά προσπαθήσω πάλι Νά δώσω λίγες συμβουλές στο φύλον τ' όσθενές. Διότι, στην αιώνια, με τή γυναίκα πάλι Δέν πρέπει ο άντρας να νικά. Και είναι προφανές "Ότι μ' αυτή τή γαλιφιά, που έχει, όλο μέλι, Αυτός μάς επιβάλλεται και κάνει ό,τι θέλει!

Καιρός πιά να τινάξωμε τόν τρομερό ζυγό Είναι ντροπή στα χρόνια μας να κυβερνούν οι άντρες. Και, πρό παντός, αν πάψουν, σ'ας συνιστώ εγώ Νά μάς ένδιαφέρουν, κεντήματα και χάντρες, Κι' ίσως σε κάτι σοβαρό επιδοθούμε όλες — Και πάψωμε να είμαστε και λίγο κουτσομπόλες — Θ' αλλάξουν τα πράγματα, οι άντρες θα τήν πάθουν! Και τί αξίζουμε κι' έμεις, απ' τήν καλή, θά μάθουνε!...

Διότι, τί νομίζετε; Τό ανδρικό τ' ότερας Είναι μιά ασπυρόφουσκα μονάχα και άερας, Και αν περνά για έξυπνος και τόν σπουδαίο κάνει, Γνωστόν, πώς ξελιγώνεται μπροστά σ' ένα φουστάνι. Έδώ λοιπόν τόν πιάνωμε, τ' όλεο για τιμή μας, Κι' αυτή ή άδυναμία του, άς γίνη δύναμι' μας!

Ας τούς άποκηρύξωμε. Κι' άς έχωμε ύπ' όψει Σχέσεις αντρικές κάθε μιά πρέπει να διακόψη Κι' αν θέλετε να σας τ' όπω με λέξεις πιο σταράτες, Ας γίνωμε όλες μας, γραμμή, καινούργιες Λυσιστράτες. Ας μ'ην τούς καλοπιάνωμε καθόλου. Μά καθόλου, Ας γίνωμε αδιάφορες, στους άντρες, όλες διόλου, Και πρό παντός, προσέξτε το, ποτέ να μ'ην ξεχνώμε Σε κάθε μιά περιστάσι, να τούς περιφρονώμε!...

Ας μη μάς συγκινούν αυτοί, σάν κάνουν τούς άραϊους, Πού κάνουν τούς Δόν Ζουάν, τούς άντρες τούς μοιραίους, Και πού περνούν για Βίλλυ Φρίτς και για Ραμόν Νοβάρρο Είναι γελοίοι όλοι τους και κάνουν για τ' όκαρρο!... Μιά τέτοια περιφρόνησι, σ' όλους αυτούς χρειάζεται Νά τούς μιλάτε σοβαρά, να μ'ην τούς πλησιάζετε Και πρό παντός, τ' όίπαμε και να μ'ην τ' όξεχνάτε Για να σας κυνηγήσουν... να μ'ην τούς κυνηγάτε!

Σε τέτοια περιφρόνησι, οι άντρες θα τά χάσουνε Θά τρελλαθώμε ασφαλώς, θα πάθουνε, θα σκάσουνε, Και ίσως τότε-μνησθόν, τά κόλπα μας τά ίδια, Θ' άρχίσουν να στολίζονται, θα βάζουνε φτιασίδια, Θά τρέχουν στον κουρέα τους, με «κόντρα» να ξυρίζονται, Πιο παρδαλά θα ντύνονται, θ' άρχίσουν να στολίζονται, Κι' ίσως, δεν είναι άπίθανον να δώμε σε λιγάκι, Ν' άρχίσουνε και περμανάντ, να κάνουν στο μουστάκι!...

Οι άντρες θέλουν βρσίμο και άδιαφορία Και γλήγορα, θα πάψουνε να κάνουν φασαρία, Και να πιστεύουν — γιατί αυτό πιστεύουν άρισμένως — Πώς ο Θεός εύλόγησε τ' ανδρικό τ' ό γένος!... Έμπρός! Λιγάκι έπιμονή και θα σημάνη ή νίκη! Αγαπητές Κυρίες μου, τ' ό μέλλον μάς άνηκει!

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Πού τήν έπαθαν από μικρές γυναίκες

— Ο Σωκράτης έστειλε τήν Ξανθήππη τήν γυναίκα του, διότι τόν έθρενε.

— Ο Περικλής έλεγε ότι ή Άσπασία κυβερνά τήν Ελλάδα, άπου αυτός τού ένοθερούσε τήν κόρη, ή όποια κυβερνούσε τήν Ελλάδα, έ κυβερνάτο από τήν Άσπασία!

— Ο Σωκράτης έρεκλειντο από τήν Δαλιδά!

— Ο ναύαρχος Νέλσον ήταν σπύλας μπρο-στά στις έπιθυμίες τής λαίδης Χάμιλτον, μιάς άσημαντής πρώτ, έλαφράς γυναίκας.

— Ο κακοήρης ο Μενέλαος άναστάτωσε τήν Ελλάδα δέκα χρόνια, για χατήρι τής Έ-λένης!

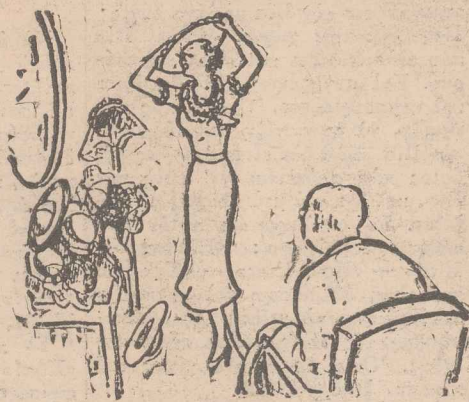
— Ο Ηρακλής ένόθησε γυναίκα και έβρινε στον άρταρό του για χατήρι τής Ήρας!

— Ο Θόδωρος ο άποκατάτω τά βρήκε σκο-σα από τήν Κασσιανή.

— Ο Άντώνιος τήν έπαθε από τήν Κλεο-πάτρα, κι' έγινε Ισσορινός γελοίος.

Και άλλοι... και άλλοι... και άλλοι, κι' έ- γωμε μέλλον μπροστά μας.

Τό κρίμα

Ο σύζυγος: Δυστυχώς χιλιάδες δραχμές γι' αυτό τ' ό καπέλλο; Μά είναι κρίμα!

Η σύζυγος, άπαθής: Τ' ό κρίμα έπί τής κεφαλής μου!

Άνδρικές άνοησίες

Οι άνδρες όταν βλέπουν σε κομμιά βι-τρίνα μιά κοούκλα φτειαγμένη με τέχνη, λένε:

— Αχ! σάν άληθινή είναι!...

Όταν πάλι βλέπουν, κομμιά γυναίκα πολύ άμορφη, λένε:

— Αχ! σάν ψεύτικη είναι!

Δηλαδή, ούτε κι' αυτοί δεν ξέρουνε τί θέλουνε!

Από τά φαιδρά

— Μαμά, γιατί ή κόρη φοράει άσπρα; — Διότι παντρεύεται παιδί μου και τ' ό άσπρο είναι τ' ό χρώμα τής χαράς!

— Τότε ο γαμπρός, γιατί φοράει μαύρα; — ;!!!!

Άνδρικές αξιώσεις:

— Και τόν χάρισσε τόν άντρα σου; Γιατί; — Όλο αξιώσεις είχε. Φαντάσαι κοιμή-νη, ότι ήθελε να κοιμάται στη μέση τού κρεββατιού, κι' εγώ στις δυό άκρες!...

Άσφα καμμένη:

— Άσφα καμμένη. Τσάκωσα τόν άντρα μου με τήν όηνηρέτριά μου. Φυσικά, τούς έδώλας και τούς δυό!...

Και τώρα, πού θα βρής άλλη όηνη-τρια;

Ερώτησαν κάποτε τόν φιλόσοφο Διο-γένη:

— Ποιό είναι τ' ό δυνατότερο πράγμα στον κόσμο; — Γυνής όφθαλμός, άπ'ήντησε.

Λένε πώς οι γυναίκες δεν έχουν κρίσι:

— Τότε γιατί Ισχυρίζονται οι άνδρες ότι υπάρχει... κρίσις γυναικών;

Γιά να γνωρίσετε τους άνδρες

Ο άνδρας άλλα λέει και άλλα σκέπτε-ται. Αυτό είναι γνωστό.

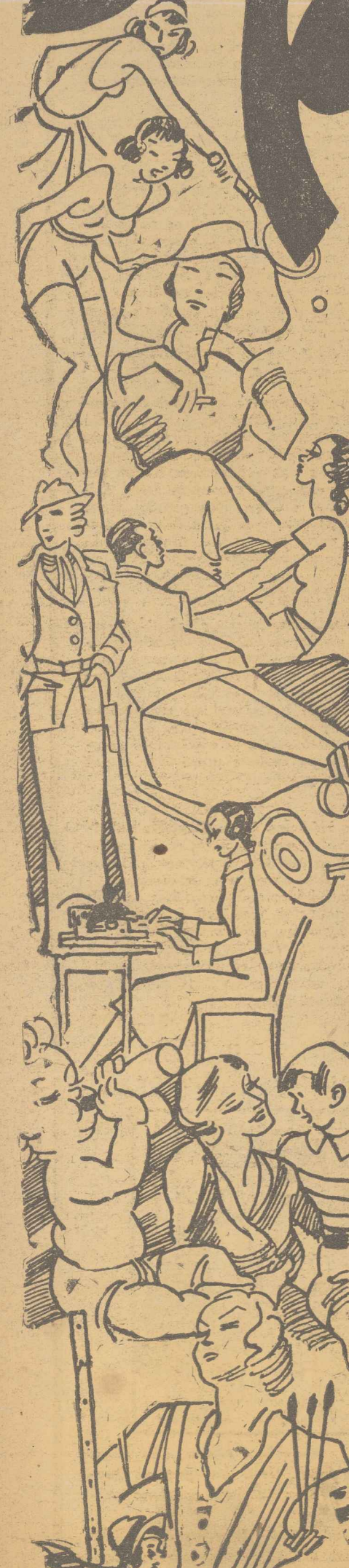
Και όταν άκόμη γονατίζει μπροστά μας και μάς λέει, γονατιστός, ότι μάς άγαπά και για χατήρι μας σκοτώνεται!...

Σκέπτεται... τ' ό παντολόγι του πού τσα-λακώνεται!...

Και, έν συνεχεία, ο άνδρας άλλα σκε-πτεται και άλλα κάνει.

Σκέπτεται να αγοράσει τήν πρωτοχρη-νια ένα δοκτυλίδι για να τ' ό χαρίση στη γυναίκα του, τήν άσχημή του...

Και... αγοράζει τ' ό δοκτυλίδι και τ' ό χα-ρίζε στην έρωμένη του!...

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 3

Τò αϊνιγμα της Γυναίκας

Τού ιατρού P. Vachet

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΚΚΡΙΣΕΩΝ

ΕΓΑΜΕ στο προηγούμενο την μεγάλη σημασία της λειτουργίας του θυρεοειδούς αδένος. Μία ελάχιστη υπερέκκριση μπορεί να είναι αιτία αυτού που λέμε «αιώνια νεότης», δηλαδή μιας ζωτικής σφύρας που δεν υποχωρεί, ούτε εμπρός στην κόπωση, ούτε εμπρός στο γήρας.

Γνώρισα μία γυναίκα που υπήρξε σε όλα της την ζωή υπερθυροειδής. Ζωή, γρήγορη, λαμπρή, πάντοτε προθυμική για έρωτα και ταξείδια. Πνευματική και εθιμολογική σκέπασε με θαυμαστό τρόπο την έλλειψή της στη μορφώση. Όσο και να ξενογυτούσε, ή να κουραζότανε ήταν πάντοτε φρέσκη και ευδιάθετη την επομένη.

Είχε φθάσει τα πενήντα έξη της χρόνιας κι ακόμη δεν έλεγε να υποχωρήσει από τις χαρές της ζωής. Γύρω της την περιτριγυρίζαν νέοι και δεν της έδιαν περιστερόσανα από σαρφάντα γρόνια. Κι αυτή για να επωφεληθεί από τις τελευταίες αυτές αναλαμπές, πήζε τον οργανισμό της όπως πιέζει ο καρδολάγος το αλόγο του μεθυσμένος για ταχύτητα.

Εκτός του θυρεοειδούς αδένος, υπάγει και η «υπόφυση» η οποία κανονίζει την ανάπτυξη. Η υπόφυση βρίσκεται στο κέντρον του έγκεφαλου, όχι μακριά από την διασταύρωσι των δύο οπτικών νεύρων.

Όταν ο αδής αυτός εκκρίνει λιγότερο από όσο χρειάζεται τα πρώτα γρόνια, η σωματική ανάπτυξη γίνεται κακώς. Τό άτομον μένει μικρό, οι ισχυόνες δεν αναπτύσσονται κανονικά, τα δόντια φτρώνουν το ένα επάνω στο άλλο. Τα όργανα, χέρια και πόδια μένουν μικρά. Τα σεξουαλικά όργανα μένουν σε παιδική κατάσταση. Οι τρίχες είναι σπάνιες. Συχνά με την γενετήσια άρρογηση, παρουσιάζεται ένα πάθος υπερβολικό. Άλλα συμπτώματα είναι η απάθεια, η τεμπελιά, η απογοητευτικότητα.

Αντίθετα η υπερέκκρισις της υποφύσεως προκαλεί τον γιγαντισμό. Στην περίπτωση αυτή υπάγονται οι πάσχοντες από ακρομεγαλία που βλέπουν συνεχώς τα χέρια, τα πόδια και το κρανίο τους να μεγαλώνουν. Κάθε χρόνο είναι υποχρεωμένοι ν' αγοράζουν μεγαλύτερο αριθμό παπουτσιών, γάντια, η καπέλλα. Η μήτη γονταίνει, το στήθος γίνεται πιο όγκωδες, το κάτω γέλος κρέμεται. Συχνά παραμορφώνεται και ο θώρας και σχηματίζεται μία διπλή καμπύρα.

Κατά το διάστημα της παθώσεως αυτής στην γυναίκα σταισιάζουν τα έμφυμα προώρες και κανόνες ερωτικής πόθος δεν ξυπνά.

Η εικόνα που δίνουμε παριστάνει τις εξαιρετικές παθολογικές περιπτώσεις. Επίσης στην υπερβολική έκκριση του αδένος της υποφύσεως οφείλεται ο τυραννικός χαρακτήρ πολλών γυναικών που έχουν γυναιχιά αβήντα ύψος. Θέλουν πάντοτε να διακρίνουν και παντρεύονται σινηθώς αδύνατοι χαρακτήρες άνδρες. Οι γυναίκες αυτές δεν είναι ποτέ καλές στον έρωτα.

Τα χαρακτηριστικά αυτά που περιγράφουμε επέρχονται συνήθως και στις γυναίκες μετά την παύση των έμμηων και εδώ αναζητείται η αιτία της αυταγκιότητος των πεπρωτών.

Μία πελάτις του ειδικού ασχοληθέντος με τους αδένες γνωστό του γιατρού Λεβλίντς το παρατσούκλι του «στρατάρου» ευνήθηκε με ανεπάρκεια της υποφύσεως και έβλεπε όταν έβλεπε την έμμηνη της να αλλάζει έκ διαβόρου ο χαρακτήρ της. Αυτή που ήταν γλυκύκα και στοργική, έγινε ξαφνικώς τυραννική και αυταρχική.

Δεν υπέφερε πια τον άνδρα της και πήρε διαζύγιο για να παντρευτεί έναν κατά πολύ νεότερόν της και έντελώς αδύνατον χαρακτήρα. Δεν θέλει παρά να άρχη και να διατάσσει αυτή. Τα χαρακτηριστικά της έγιναν άδρα και από 36 πού φορούσε παπούτσι έβραζε τώρα 38.

Η υπερέκκρισις της υποφύσεως ανδροποιεί τις γυναίκες. Υπάρχουν όμως και άλλοι αδένες που δίνουν ανδρικό χαρακτήρα στις γυναίκες κι αυτοί είναι τα επινεφρίδια. Τα επινεφρίδια βρίσκονται στα νεφρά και εκκρίνουν διάφορες ουσίες, μία εκ των οποίων είναι η περισσότερο γνωστή : η αδρεναλίνη. Η αδρεναλίνη έχει την ιδιότητα να ξεγυρίζει το συμ-

παθητικό νευρικό σύστημα. Όταν παύσουν σιγά - σιγά να λειτουργούν κανονικά τα επινεφρίδια, από μία παθολογική αιτία, όπως π.χ. στην ασθένεια του Άντζον, ο άρρωστος αδυνατεί, η πίεσις του κατεβαίνει, το δέρμα γίνεται σαν μπρούτζος και είναι συνεχώς κουρασμένος, ανίκανος για κάθε προσπάθεια σωματικής και ήθικη και στο τέλος πέφτει σαν σε συνεχή ύπνο.

Χωρίς να φτάνει πάντοτε σε τέτοιο βαθμό, η ανεπάρκεια των επινεφριδίων είναι συχνότατη κατόπιν των λοιμοδών νόσων. Θεράπευσα τελευταίως μία κίρια η οποία ήρθε στην κατάσταση που περιγράφουμε μετά από σκαρλαντίνα. Είχε πέσει και νύχθη το θεωρούσε μαρτύριο. Όχι γιατί δεν ήθελε να κινήσει τα χέρια της. Ευπνούςσε άργα και κοιμώταν χωρίς. Δέκα λεπτά συζητήσι την κουράζει. Ήταν θλιμμένη και νευρασθενής. Η πίεσις της ήταν πολύ κάτω. Μία θεραπεία από «εγκύλισμα επινεφριδίων» της έσυνδωσε την ενεργητικότητα και την σωματική της εσέξια.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνείδησις.

«Μάθετε ν' αγαπάτε»

Τού Άκαδημαϊκού Abel Bonnard

ΟΛΛΕΣ φορές άγαπούμε μία γυναίκα απλώς και μόνο γιατί βρέθηκε στο δρόμο μας, και συνδεόμεθα περισσότερο γιατί μάς είναι εύκολο, παρά γιατί την συμπαθούμε. Μάλιστα μπορεί να πη κανείς πως είμαστε και εύγροιστοι, μένουμε γιατί δεν έχει τίποτα το εξαιρετικό, έτσι δεν υπάρχει λόγος να της δώσουμε κι' έμεις τίποτα το βαθύ. Συνήθως όμως άφροσύναται κανείς σε μία ύπαρξη για να ξεχάσει όλες τις άλλες. Και όμως μ' αυτή συμβαίνει το αντίθετο. Μας βοηθά να πλησιάσουμε όλες τις άλλες καρδιές, εκτός της δικής της. Και πάλι κανείς ασηπής και βρισκόμε τα ελαττώματά της. Και όμως δεν υπάρχει τίποτα αστείον από το να κατακρίνη κανείς συνεχώς τον άλλον και να μην γνωρίζει τα μέρη του προς τον ίδιο τον εαυτό του. Οι μέτριοι άνθρωποι βρίσκουν με τον έρωτα την ευκαιρία να αναπτύξουν την εδωδερκία τους : παρατηρούν τον άνθρωπο που τους έδωκε την εκδήλωση και το κριτικό τους πνεύμα αναπτύσσεται καταπληκτικά. Ποτέ όμως οι παρατηρήσεις τους δεν στρέφονται και προς τον εαυτό τους.

Τέλος θα μου πείτε, πως πρέπει επί τέλους, να φέρεται κανείς με τις γυναίκες ; Η απάντησις είναι απλή : να μην τους δείχνει κανείς μεγάλη αδυναμία, γιατί είναι σκληρό να σου ζητούν ευτυχία και να τους δίνεις απλή ευσέπεια και όταν δεν είναι, γιατί έτσι θα γίνουν. Μά για να φέρεσαι καλά μαζί τους, πρέπει να ξέρεις πάντοτε τον χαρακτήρα τους.

Το πρώτο τους δείγμα είναι πως δεν άγαπούν την μοναξιά. Όρες από πικρία την επιζητούν καλά δε έκαναν οι άνδρες να τις αποφεύγουν όσο και ερησότητα τους να κρύβεται κάτω από λαμπρή όμορφη. Επίσης δεν είναι σωστό να ζητάτε να χαρακτηρίσετε μία γυναίκα απομονώνοντάς την : δεν ξεχωρίζεις κανείς ποτέ την ναιάδα από την πηγή της. Ένας άνδρας αξίζει για ό,τι έχει μέσα του, μία γυναίκα αξίζει για ό,τι περνά απ' αυτήν. Κι' ενώ ο Ένας υπολογίζεται μόνο από τα αισθηματικά ές τα όπλα μπορεί να εξυμωθή, η άλλη καταπληκτική με ό,τι την πλημμυρίζει έστω και παραδοχή. Ένας κούρος άνδρας μπορεί να μάς διδάξει, μία κοινή γυναίκα μπορεί να μάς φανή θεός την ώρα που η δόξα του κορμιού της μας φαίνεται σαν αντίμασκι με τους θεούς. Οι άνδρες ζύνε συχνά μ' ένα φανταστικό ήμερολόγιο και μεταφέρονται στο μέλλον με τις φιλοδοξίες και τους υπολογισμούς τους, οι γυναίκες όμως ζύνε πάντοτε το παρόν.

Κι' ενώ άδραπες κανείς να είναι ποιητής για να έχει άμεσες σγέσεις με το σύμπαν, μία γυναίκα τις βρίσκει στο φύλο της κι' αυτό της φανταίνεται να αισθανθή την σγή και να δείξει με το κέφι της όλες τις καιρικές αλλαγές. Σήμερα που ο μοντέρνος άνθρωπος έγινε τελώς σινικό για ν' απομυθώθ από την φύση, την φρεσκίδα και την όμορφιά της μόνο το γέρι μιας γυναίκας μπορεί να του την δώσει.

Η γυναίκα είναι ψυχή δεν έχει όρια, ο πλοήτος της βρίσκεται σε ό,τι την πλημμυρά, σε ό,τι περνά απ' αυτήν. Οι άνδρες υπολογίζουν να γίνουν προσωπικότητες και συχνά κατατούν σε ανθρωπάκια.

Οι γυναίκες όμως είναι ζωντανές : κι' ο πιο έξυπνος και καλλιεργημένος άνδρας, δικαιολογείται ν' άγαπήση μία γυναίκα που δεν είναι τίποτα απ' αυτά, μα μένει φρέσκια, ώμορη, συνεδωμένη με το θεό απ' ό,τι το ζωικό κλεινει μέσα της. Κι' αυτό γιατί μία τέτοια γυναίκα τον τραβά από την μόνον για να τον συνδέσει με μία ζωή που χωρίς αυτήν δεν θα γνώριζε.

Αυτή η διαφορά εξηγεί γιατί οι άνδρες έπαγγελιατίαι της λογικής δεν ξέρουν τις γυναίκες που ζύν με όλο τους το είναι. Υπάρχει μία παράδοσις που λέει πως όλοι οι σοφοί βλέπουν το γυναικείο πρόβλημα σαν γόρδιο δεσμό και συνήθως γινονται το παίγνιο των γυναικών.

Ενώ ένας άνδρας πρέπει να είναι τεχνίτης του λόγου για να εκδηλώσει, έτσι αισθάνεται και η απλούστερη γυναίκα όταν είναι έρωτευμένη μάς εκπληττεί με την όμορφιά των λόγων της. Αισθανόμεθα πως ο Θεός κατόικησε μέσα της για μία στιγμή, χωρίς αυτό να αποκλείει σε μία άλλη στιγμή να είναι.

Ετσι ενώ κάθε γυναίκα μόνη της μπορεί να μας φαίνεται, άξια για κάθε κριτική, σαν σύνολο οι γυναίκες είναι η ποίηση της ζωής και χωρίς αυτές ο κόσμος δεν θα ζούσε, χωρίς δεν θα ζούσε και χωρίς ήλω.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

Η κακή πίστις είναι η ψυχή των κακών έρωτων, οι όποιοι ποτέ δεν άντίζουν στις άκτινες της έξυπνάδας και της αναλύσεως.

Κι' αυτός ακόμο ο έρωτας δεν μπορεί να πούμε πως δεν μεταβάλλει κάποιες άρες μας με την μαγική του υπαγκέτα. Είναι αισθηματά που υπερβεύουν μοιάζουν με φείδια λουσασμένα κι' όμως κάτω από το φασκ το πνεύματος, δεν φαίνονται παρά σαν άψυχοι ριγμένοι σπάγγοι !

Μά και για τι ν' άγωνισθή ; Βαρεία γαλήνη βασίλειε απ' άκρον εις άκρον—γαλήνη που δεν έχει πάλι τη θρησκευτική έσκασις του μοναχισμού, με είναι όμοια με τις πινελιές έσπης άσπασμής που κένουν τη θάλασσα να μοιάζει με λιχού μολβί και πλανώντων βασιλιά το στήθος. Γιατί ο άγώνας, η προσπάθεια είναι ζωή, κι' είναι άδεια η ζωή χωρίς έκείνη. Μονάκι οι νεκροί έχουν την τέλεια άνάπασις και γι' αυτό άφροσύνη την άδωλητη ήμερα του μοιάζει με καταπληκτικό προβάριο νεκροταφείου.

Η έπαρξη με τους νέους που διατρεί στη ψυχή των ανθρώπων που γίνονται προς την όψη κάποιου δεσμού με την ζωή και προσκομίζοντάς τους, λείπει όλο-τέτα έδω. Ένας δυνατύνος αναπονεμένος ή μια δία στην άλλη διαλογίζονταν μία άπλοσφα καταβλητική που τίποτε δεν έρχεται ν' άνακουφισή.

Κι' όμως τ' άψυχα σώματα που κινούνται σήμαρα έκει έζησαν, έδρασαν, γνώρισαν χαρές και προσδοκίες, θράμβους και προσπάθειες, είδαν τη ζωή σ' όλες τις όψεις και όλες τις μορφές της. Μία καρδιά έσφιξε γεμάτη πάθη κι' άφροσύνη, γεμάτη έρωτα και τρυφερότητα στα κρησμένα τόξα στήθης, και μία σέπης όνειροπλάστης παύζει τώρα δολιώς φίλματα πάνω από τα ρυτιδωμένα μέτωπα που γένουνται αναπονεμένα προς την γή.

Τα δολιμένα τόξα μέσα του πάσης άνεμίας έδω άντικρύς με θόρυβο και πόση γόνιμη ενεργητικότητα άνέπτυξαν τα πλάσματα αυτά που σέρνουν τώρα τ' άσπής τους θήματα στους σιγνηλούς διαδρόμους.

Μιλούν στον παρατατικό σαν να μην άπαχη για έκείνους παρόν και όλη η σέπης και η ζωή τους είναι έστραμμένη στα περασμένα.

Μούθη μείνη ένας γυλός, άφου έχασα τα άλλα, λέει ή μια, ενώ ο γυλός της έχ άκούει. Μά κι' κι' αν έχ ; Για έκείνη δεν είναι τόχα χαλινός.

Είχε ή έχει ένα γυλός που μεγάλωσε, που έσπασε, που άσπείρε, έφθ ό άντρος της από χρόνια την είχε εγκαταλείψει για μία γυναίκα του θρόνου. Και τόχα :

Τώρα μία άλλη πάλι γυναίκα, νόμιμη θύος αυτή και της καλής κοινωνίας, της παίρνει και τον γυλός της, την έλπιδα και το καμάρι της, τον καρπό όλου της του βίου και την στέλνει έρείπα ψυχική και σωματική να τελειώσει σ' ένα άσπλο τη ζωή της.

Η γυναίκα είναι ψυχή δεν έχει όρια, ο πλοήτος της βρίσκεται σε ό,τι την πλημμυρά, σε ό,τι περνά απ' αυτήν. Οι άνδρες υπολογίζουν να γίνουν προσωπικότητες και συχνά κατατούν σε ανθρωπάκια.

Οι γυναίκες όμως είναι ζωντανές : κι' ο πιο έξυπνος και καλλιεργημένος άνδρας, δικαιολογείται ν' άγαπήση μία γυναίκα που δεν είναι τίποτα απ' αυτά, μα μένει φρέσκια, ώμορη, συνεδωμένη με το θεό απ' ό,τι το ζωικό κλεινει μέσα της. Κι' αυτό γιατί μία τέτοια γυναίκα τον τραβά από την μόνον για να τον συνδέσει με μία ζωή που χωρίς αυτήν δεν θα γνώριζε.

Αυτή η διαφορά εξηγεί γιατί οι άνδρες έπαγγελιατίαι της λογικής δεν ξέρουν τις γυναίκες που ζύν με όλο τους το είναι. Υπάρχει μία παράδοσις που λέει πως όλοι οι σοφοί βλέπουν το γυναικείο πρόβλημα σαν γόρδιο δεσμό και συνήθως γινονται το παίγνιο των γυναικών.

Ενώ ένας άνδρας πρέπει να είναι τεχνίτης του λόγου για να εκδηλώσει, έτσι αισθάνεται και η απλούστερη γυναίκα όταν είναι έρωτευμένη μάς εκπληττεί με την όμορφιά των λόγων της. Αισθανόμεθα πως ο Θεός κατόικησε μέσα της για μία στιγμή, χωρίς αυτό να αποκλείει σε μία άλλη στιγμή να είναι.

Ετσι ενώ κάθε γυναίκα μόνη της μπορεί να μας φαίνεται, άξια για κάθε κριτική, σαν σύνολο οι γυναίκες είναι η ποίηση της ζωής και χωρίς αυτές ο κόσμος δεν θα ζούσε, χωρίς δεν θα ζούσε και χωρίς ήλω.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

ΣΤΟ ΔΕΙΛΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΙΒΕΡΟ μέρος, αλήθεια, ένα γηροκομείο !... Θλιβερότερο κι' άπ' ό,τι να σκεφτόμην άώρη! γιατί έκει, έλλοι διατηρούν την έλπιδα να έσναθούν την χαμένη όγεια τους κι' άλλοι άγωνίζονται να κρατηθούν στη ζωή—κι' η έλπιδα κι' ο άγώνας είναι, κι' αυτές έκφάνσεις ζωής—ένώ σ' ένα γηροκομείο κάθε έλπιδα και κάθε άγώνας έχουν έκλειψει πιά.

Τι να έλπιση ένας γέρος έγκαταλειμμένος ; Μά και για τι ν' άγωνισθή ; Βαρεία γαλήνη βασίλειε απ' άκρον εις άκρον—γαλήνη που δεν έχει πάλι τη θρησκευτική έσκασις του μοναχισμού, με είναι όμοια με τις πινελιές έσπης άσπασμής που κένουν τη θάλασσα να μοιάζει με λιχού μολβί και πλανώντων βασιλιά το στήθος. Γιατί ο άγώνας, η προσπάθεια είναι ζωή, κι' είναι άδεια η ζωή χωρίς έκείνη. Μονάκι οι νεκροί έχουν την τέλεια άνάπασις και γι' αυτό άφροσύνη την άδωλητη ήμερα του μοιάζει με καταπληκτικό προβάριο νεκροταφείου.

Η έπαρξη με τους νέους που διατρεί στη ψυχή των ανθρώπων που γίνονται προς την όψη κάποιου δεσμού με την ζωή και προσκομίζοντάς τους, λείπει όλο-τέτα έδω. Ένας δυνατύνος αναπονεμένος ή μια δία στην άλλη διαλογίζονταν μία άπλοσφα καταβλητική που τίποτε δεν έρχεται ν' άνακουφισή.

Κι' όμως τ' άψυχα σώματα που κινούνται σήμαρα έκει έζησαν, έδρασαν, γνώρισαν χαρές και προσδοκίες, θράμβους και προσπάθειες, είδαν τη ζωή σ' όλες τις όψεις και όλες τις μορφές της. Μία καρδιά έσφιξε γεμάτη πάθη κι' άφροσύνη, γεμάτη έρωτα και τρυφερότητα στα κρησμένα τόξα στήθης, και μία σέπης όνειροπλάστης παύζει τώρα δολιώς φίλματα πάνω από τα ρυτιδωμένα μέτωπα που γένουνται αναπονεμένα προς την γή.

Τα δολιμένα τόξα μέσα του πάσης άνεμίας έδω άντικρύς με θόρυβο και πόση γόνιμη ενεργητικότητα άνέπτυξαν τα πλάσματα αυτά που σέρνουν τώρα τ' άσπής τους θήματα στους σιγνηλούς διαδρόμους.

Μιλούν στον παρατατικό σαν να μην άπαχη για έκείνους παρόν και όλη η σέπης και η ζωή τους είναι έστραμμένη στα περασμένα.

Μούθη μείνη ένας γυλός, άφου έχασα τα άλλα, λέει ή μια, ενώ ο γυλός της έχ άκούει. Μά κι' κι' αν έχ ; Για έκείνη δεν είναι τόχα χαλινός.

Είχε ή έχει ένα γυλός που μεγάλωσε, που έσπασε, που άσπείρε, έφθ ό άντρος της από χρόνια την είχε εγκαταλείψει για μία γυναίκα του θρόνου. Και τόχα :

Τώρα μία άλλη πάλι γυναίκα, νόμιμη θύος αυτή και της καλής κοινωνίας, της παίρνει και τον γυλός της, την έλπιδα και το καμάρι της, τον καρπό όλου της του βίου και την στέλνει έρείπα ψυχική και σωματική να τελειώσει σ' ένα άσπλο τη ζωή της.

Η γυναίκα είναι ψυχή δεν έχει όρια, ο πλοήτος της βρίσκεται σε ό,τι την πλημμυρά, σε ό,τι περνά απ' αυτήν. Οι άνδρες υπολογίζουν να γίνουν προσωπικότητες και συχνά κατατούν σε ανθρωπάκια.

Οι γυναίκες όμως είναι ζωντανές : κι' ο πιο έξυπνος και καλλιεργημένος άνδρας, δικαιολογείται ν' άγαπήση μία γυναίκα που δεν είναι τίποτα απ' αυτά, μα μένει φρέσκια, ώμορη, συνεδωμένη με το θεό απ' ό,τι το ζωικό κλεινει μέσα της. Κι' αυτό γιατί μία τέτοια γυναίκα τον τραβά από την μόνον για να τον συνδέσει με μία ζωή που χωρίς αυτήν δεν θα γνώριζε.

Αυτή η διαφορά εξηγεί γιατί οι άνδρες έπαγγελιατίαι της λογικής δεν ξέρουν τις γυναίκες που ζύν με όλο τους το είναι. Υπάρχει μία παράδοσις που λέει πως όλοι οι σοφοί βλέπουν το γυναικείο πρόβλημα σαν γόρδιο δεσμό και συνήθως γινονται το παίγνιο των γυναικών.

Ενώ ένας άνδρας πρέπει να είναι τεχνίτης του λόγου για να εκδηλώσει, έτσι αισθάνεται και η απλούστερη γυναίκα όταν είναι έρωτευμένη μάς εκπληττεί με την όμορφιά των λόγων της. Αισθανόμεθα πως ο Θεός κατόικησε μέσα της για μία στιγμή, χωρίς αυτό να αποκλείει σε μία άλλη στιγμή να είναι.

Ετσι ενώ κάθε γυναίκα μόνη της μπορεί να μας φαίνεται, άξια για κάθε κριτική, σαν σύνολο οι γυναίκες είναι η ποίηση της ζωής και χωρίς αυτές ο κόσμος δεν θα ζούσε, χωρίς δεν θα ζούσε και χωρίς ήλω.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

Ιστορία όχι σπανία βέβαια! μα γι' αυτό όχι λιγότερο θλιβερή.

Μά δεν είναι μονάκι η άσπογρία που έχει σπρώξει στο κοιμητήριο αυτό τον ξωντανο άδωας αυτούς τους ανθρώπους.

Η Μοίρα έχει παίξει κι' αυτή τον ρόλο της.

Κάποτε, λίγα χρόνια πριν μία άγαθή γερόντισσα, μπαίνοντας για πρώτη φορά στο ίδρωμα είχε έτοιμα στην άκρη της μία άπλοσφα κρησμένα άφροσύνη και επίδωλη.

—Εσύ είσαι, Γιάννη; τον έρωτησε.

—Εγώ, κυρία, άπάντως έμεινας.

Και το λευκό μαλλί να γυλίζει άναίετα την άγχαλιά και φιλησε τον φλόκα.

—Εί! δεν πενθώ, Γιάννη, πάλι μαζί θα είμαστε κι' έδω, τον έλεγε.

Ήταν άρχόντισσα στη Σμύρνη, πρώτη μέσα στους πρόπους, με όπτι ποζε πολυτέλεια, με άπρητες προθύμους σε κάθε νύχτα της, με διπλά άμάσια κι' έλκετά άλογα, με άμωξήλατες και ληκοήσεις.

Στο ξεθεμέλιωμα της Μ. Άσίας ο μοναχικός της γάβρος—ποτέ της δεν μεταγέλειται άλλη λέξη. Κι' όταν μετά τη θύλα έθέρθηκε χωρίς στενοχώρις άγγελλες, χωρίς πλοή, χωρίς άπρητες και σπία και άμάσια, μονάκι με τα γερατιά της στην πόρτα ενός γηρο-

κομείου, δέχκε στον θυρωρό ένα γνωστό της πρόσωπο : ένα από τους ήμερους της ! Και η γρη άρχόντισσα ποζε κρατώντας πιστό της σύντροφο την ψυχική της εσέξια, εύρισκε πως έδω περφαίει !

Μέσα στους τόσους που συμφορούνται έκεί οι άνθρωποι, που έξενισαν από χίλιες διάφορες άπρητες και δι έτρεσαν τόσους διαφορετικούς θρόνους, ή γυναίκα α ό τ ή σπορά ν' ό σο της μία άπλοσφα κρησμένα άφροσύνη και επίδωλη.

Πορ δία τα γερατιά της δεν παραλείπει να μάς μιλήσει με ασταρέσκια για την καλότητα της και τους κομικούς της θράμβους : —Ο άντιβασίλης της Αίγυπτου μου έλεγε αυτό... ο τάδε πρεσβύτερος μου έλεγε έκεινο... ο δέσνα αξιωματούχος έχασε τη μιλία του από τον θαυμασμό όταν με προταναίρισε και μ' έδωσε έστραμμένη... και... και...

Ένας της έδωκε άδωγη-τη, άλλος μοναχική και πρώτος άννηςέβλητη. Και πώς έπαιρουν μάς έπιδωκνάνε τις φωτογραφίες της που, μα την αλήθεια, ούτε χωρίς μιλία από θαυμασμό μάς άφταν, ούτε μάς έπεισαν για την... άσπρητη, μοναχική κι' άννηςέβλητη όμορφη της.

Ένα άλλο σημείο που προκαλεί την εσφρόδεια της είναι τα κομμάτια της. Δείχνει μερικά πάνω στις φωτογραφίες της κι' ένδω συλλέγει.

Βλέπεται αυτή έδω την καρφίτα : Ήταν ένα μοναχόπου μαγαζίνι τόσων καρφίτων που ποθούβρε έκείνη τον μοναχό-ήρω άδραμής. Βλέπεται αυτό το περιβραίο με τους πέπτες γρόνους : Είχε τόσα μαγαζιολατρία... αυτού του μεγέθους... και ποθούβρε τόσο...

Ποθούβρε ! Όλα ποθούβρενα μετά το διαζύγιο της για να έξεραιόνται στις άπρητες του μαγεσμομασμού έμπερστού του σό-φιας σε άγρια έλπιδα μια ζωή που πολλοί θα φθονούσαν.

Τώρα ή μόνη της διασέδασις είναι οι σέ-λοι του άπλιν και πονα άρες διόλινες κατ'άποσις ! ένθαφάρων τα παγνίδια τους.

Κι' έτσι στον ταπεινό περφόνο του γηροκομείου στεγάζονται όλες οι μορφές του άνθρωπίνου δράματος.

Μορφές ψυλές ή χαμηλές, ταπεινές ή άξιο-ρεπτικές ή καθεμία με τον ιδιότητο χαρακτήρα της. Δράματα που κινούν τον όλοιο ή τραγώ-διες που κινούν τον σεβασμό ή μυθολογήματα που στο χαρτί κινούν τη δύσπιστία μα ποθνε άλτρηνα κομμάτια ζωής.

Και το πλοή φιλανθρωπικό ίδρωμα μοιάζει με άλμυρη που κλείνει πωλές ελόνες παρα-σπής έσπης. Άλλοι που όποιος το φιλο-μετρε δεινότερα δεν θέλουν στη διαγε-ρητή ζωή : τον έλπιση, η τελευτα λέξη, της άνθρωπίνης καρδιάς.

Κ. ΣΦΑΕΛΛΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΣΚΗΝΗ ΠΡΟΥ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΑΙΕΣ

ΑΠΟ ΣΥΝΤΙΚΟ ΚΑΥΤΑ

Η σκηνή : Σέβας Καταφύγι 'Ισκαρίωτ! 'Όταν πόντος έδω με άδω μέσα στην κόλα-σι και μάς για γυναίκα σου την κόρη του Βολ-εβούλ...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκηνός (άπάρχοι) : Αυτό το γαμήρι δεν θα σου γνη ποτέ. Αναγορεύεται, κορη, να παντρευτεί...δω άδραμής !...

Ο σκην

ΜΙΑ ΩΡΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ

ΓΥΡΙΖΕΤΕ στο σπίτι σας κουρασμένη. Αλλά δεν υπάρχει ανάπαυση για σας άποψη. Είσαθε υπορομένη ή ξαναβγήτε. Είσαθε προσκεκλημένη σ' ένα γορδο και θα θέλατε να λήψετε, να είσαθε όμορφη, ζωηρή, εύθυμη. Μά πως θα

θήτε αμέσως μία εύρηστική χαλάρωση του οργανισμού. Α! αν μπορούσατε τώρα να κοιμηθώ. Αλλά δεν υπάρχει ώρα. Και αποκοιμηθήτε, το ξύπνημα θα σας κουράσει περισσότερο. Πρέπει λοιπόν να ξεκουρασθείτε χωρίς ύπνο κι' αυτό θα

την άνακούφιση αυτής της κινήσεως που σας ελευθερώνει από κάθε σύσπαση. Αυτό μπορείτε να το επιτύχετε για όλο τον οργανισμό.

Κρατήστε τα μάτια σας κλειστά εφ' όσον κάνετε αυτές τις κινήσεις της χαλάρωσης, εγκαταλείψετε το όλο κίνημα, μη σκέπτεσθε τίποτα. Μη ξεγυρνήτε πώς ή τέλεια χαλάρωση πρέπει να συμπεριλάβει συγχρόνως τους μύς και τα νεύρα.

Το μασάζ δίνει τα ίδια αποτελέσματα. Φυσικά αν έχετε κανένα να σας κάνει μασάζ, θα επιτύχετε την ίδια τέλεια ξεκούραση. Υπάρχει ένα μασάζ του προσώπου που μπορείτε να κάνετε μόνη σας και που θα σας δώσει κατευναστική εντύπωση. Θα σας θεραπεύσει ακόμη και τον πονοκέφαλο που προέρχεται από υπερκόπωση. Καθίστε με τους αγκώνες ακουμπισμένους στο τραπέζι. Κλείστε τα μάτια και κάνετε μερικές μικρές κυκλικές εντριβές προχωρώντας απ' τα μάτια προς τ' αυτιά.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΧΑΛΑΡΩΣΗΣ

1η άσκηση. Καθίστε καταγής και σπληνίστε στους αγκώνες σας. Τα γόνατα είναι μαζεμένα, τα πόδια σπληνίζονται στο πάτωμα. Αφήστε τις κνήμες σας να γλιστρήσουν χωρίς καμιά πίεση, ενώ τα τακούνια δεν αφήνουν το πάτωμα, ώπου οι κνήμες να ξεπλωθούν. Μη στοματίζετε την κίνηση των κνήμες ελαφρά και επαναλάβετε πέντε έως φορές αυτή την άσκηση.

2η άσκηση. Ξαπλώστε ανάσκελα με τα πόδια σπληνιμένα αρκετά ψηλά, στον τοίχο. Αυτή η στάση είναι πολύ ξεκουραστική, διευκολύνει την κυκλοφορία και ξεφορτώνει τους άστρογάλους. Μαζέψτε το γόνατο, έτσι πού η κνήμη ν' ακουμπήσει στον μηρό. Ακουμπήστε πάλι το πόδι στον τοίχο και κάνετε την άσκηση με το άλλο πόδι. Και ούτω καθέξω.

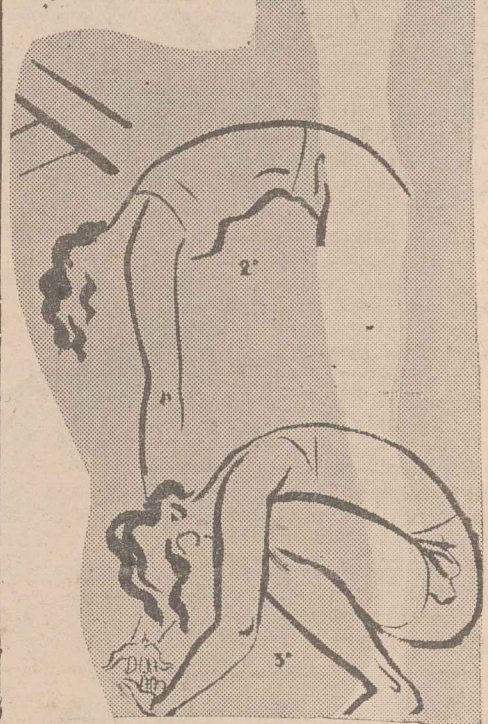
3η άσκηση. Όρθια, κνήμες ενωμένες, μπράτσα σηκωμένα κάθετα. Αφήστε να πέσουν αργά πρώτα τα χέρια. "Επειτα σκύψτε το κεφάλι και σιγά - σιγά όλη τη σπονδυλική στήλη.

Θα αισθανθήτε σαν να ξεκολλάει ο έ- τον σπόνδυλο απ' τον άλλον. "Επειτα κάμψτε τους γοφούς, τα γόνατα και σηκώνοντας τις πτέρνες, θα πέσετε, καθισμένη «ελαφρώς», εντελώς ελαφρά. Ανασηκωθείτε, ακουμπώντας πρώτα τις πτέρνες, και τεντώστε τα γόνατα. Τεντώστε έπειτα τους γοφούς, έπειτα λίγο λίγο την σπονδυλική στήλη. Σηκώστε το κεφάλι και τα μπράτσα. Μπορείτε να κάνετε αυτή την κίνηση πολύ αργά ή και γρήγορα. Αλλά σηκωθείτε πάντα με τον ίδιο ρυθμό που έπεσατε.

Καθισμένη κατά γής, με τις κνήμες ξεπλωμένες, σπληνίστε στους αγκώνες σας. Αφήστε να πέση εμπρός το κεφάλι σας, το βάρος του παρασύρει την σπονδυλική στήλη, η ράχη κυρτώνει. "Επειτα σηκώστε το κεφάλι και αφήστε το να πέση πίσω. Το βάρος του κάμπτει τώρα τη σπονδυλική στήλη αντίθετα. Κινήσεις διαδοχικές, μία φορά μπροστά, μία φορά πίσω.

Σε λίγο είσαθε εντελώς ξεκουρασμένη. Σώμα, νεύρα, νους, όλα ξεκουράζονται έτσι.

Τρίτη άσκηση

ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

— Κόρις Λεβί, αφήστε με ήσυχο, σας παρακαλώ...
— Μά, κόρις 'Αβραάμ, πούλας διάφορα πράγματα που μπορεί να σας ενδιαφέρουν... "Εχω μελανοδοχεία, πέννες, στυπώχαρτα...
— Δεν χρειάζομαι τίποτα... Αφήστε με ήσυχο.
— Μά πούλας απ' όλα... Τρόφιμα, βελία, ρούχα...
— Θέλω σάς εμένα.
— Πούλας πούλας, όλα, πολεμοφόδια, όπλα...
— Αν δεν μου αδειάσετε αμέσως τη γωνιά, θα σφυρίξω στα σκυλιά μου...
— Αλήθεια;... Τότε θα συνεννοηθούμε... Πούλας, έχετε, και σφυρίξτε για τα σκυλιά!...

□ □ □
Μεσημέρι, στην παραλία της Μασσαλίας. "Ο 'Ολιβ' έχει ξεπλωθεί στον ήλιο μιας σίμβας εμπερισταμένης. "Ο φίλος του Μάρκος, τον πλησιάζει και τον ρωτάει:

— "Ε, 'Ολιβ, τί γίνεσαι;... Φαίνεται πολύ κουρασμένος, τραγικό...
— Άστα να πάω στο δωμάτιο, Μάρκε... Με τη δουλειά που κάνω, φοβάμαι από κόπωση...
— Και τί δουλειά κανείς τώρα;
— Είμαι έκφορτωτής. Δεν υπάρχει άλλη δουλειά απ' αυτή... "Η εργασία αρχίζει από τις τρεις το πρωί... Κουβαλάω εμπορεύματα απ' τα βετόρια κάτω απ' τον ήλιο... Το μεσημέρι ξεκουράζομαι μόλις μισή ώρα κι' έπειτα πάλι δουλειά... "Α! είναι άνοσηφο αυτό... Με τσοκίζεις...
— Κι' έχεις πολλόν καιρό που κάνεις αυτή τη δουλειά;
— Αρχίζω από αύριο!...

έντελως τα μηχανήματα από τα βλέφαρα και τις διαφύσεις σας.

...ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ

"Όταν εργάζεσθε να φορτίζετε το εργοχείρο σας, αλλά να έχετε τα μάτια σας στη σιάν. Να διαβάσετε και να γράφετε με το φως από τα άριστερά και τα μάτια σας ελ' απόστασιν όχι μικρότερα των 33 εκατοστών από το εργοχείρο ή το βιβλίο σας για να αποφύγετε έτσι την προοδεντική μυωπία.

Να άνεψίζετε τον όριζοντα όσο μπορείτε συχνότερα, αυτό αναπαύει το βλέμμα σας.

Να στεγνώνετε με λεπτή πετσέτα τα βλέφαρά σας, χωρίς όμως να τα τρίβετε με αυτήν.

"Εάν τα μάτια σας είνε εύπαθα, να τα μπατιράτε σε ένα ειδικό ποτηράκι για τα μάτια γεμάτο νερό χλιαρό, το οποίο προηγουμένως θα έχετε θάψει με βορικό ή με χαμωμόηλο, αλλά ποτέ με άβραστο νερό και κρύο.

"Όταν τα μάτια σας κοιμούνται μπορείτε να χρησιμοποιήσετε την εξής συνταγή:

Borate de soude 15 grammes
Adrenaline 6 centigrammes
Eau distillée bouillie 1 litre

Με το φάρμακο αυτό μπατιράτε τα μάτια σας.

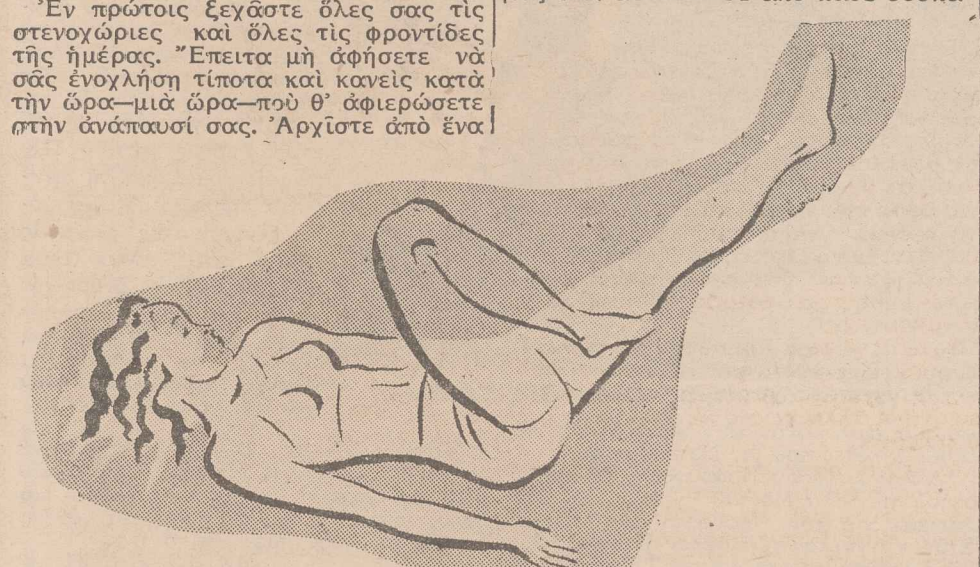
"Εάν πέφτουν οι διαφύσεις σας να μεταχειρίζεσθε ποί και θεάει την ακόλουθη συνταγή: 100 γραμμάρια άφθνημα τσαγιού κατ' 1 γραμμάριο sulfate de quinine.

Πρώτη άσκηση

μπορείτε να εξαλείψετε γρήγορα όλη αυτή τη βαρειά κούραση που σας πιέζει:

"Εν πρώτοις ξεγάζετε όλες τις στενωγίες και όλες τις φροντίδες της ημέρας. "Επειτα μη αφήσετε να σας ενοχλήση τίποτα και κανείς κατά την ώρα—μία ώρα—που θ' αφιερώσετε στην ανάπαυσί σας. Αργίστε από ένα

το επιτύχετε με την «χαλάρωσιν». Χαλάρωσιν θα πη: ν' αφήσετε τους μύς σας ελεύθερους από κάθε σύσπαση.

Δεύτερη άσκηση

μπάνιο ξεστό, μά δι' και παραπολύ ξεστό. Θά μέινετε μέσα σ' αυτό το βαρύντη. Αφήστε π.χ. το χέρι σας, μπάνιο ακριβώς μισή ώρα. Θά αισθαν-

σι, να τους αφήσετε στους νόμους της ξεστό. Θά μέινετε μέσα σ' αυτό το βαρύντη. Αφήστε π.χ. το χέρι σας, μπάνιο ακριβώς μισή ώρα. Θά αισθαν-

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΩΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Τι δεν πρέπει να κάνετε

Μην καπνίζετε πολύ. Μην πίνετε πολύ. "Ο καπνός και το αλκοόλ προσβάλλουν όλα τα όργανα, ακόμα και τα μάτια. Πολλές φορές ο πονοκέφαλος και η ημικρανία προέρχονται από τα μάτια. Δυσπιστείτε εις τις συμβουλές που σας δίνουν οι καλοπροαίρετοι, αλλά ανασφάλιστοι φίλοι σας.

Μην περιμένετε να υποφέρετε για να συμβουλευθήτε τον ειδικό γιατρό. Τοίτο είνε απαραίτητο όταν ή όρασί σας δεν είνε φυσιολογική, όταν τα μάτια σας διαφύουν, όταν βλέπετε τα φώτα διπλά ή τριπλά, όταν σας φαίνεται ότι βλέπετε μπροστά σας να πετούν πεταλούδες, όταν τα μάτια σας κινούνται ή πετούν, εάν βλέπετε να χοροπηδούν τα γράμματα όταν διαβάσετε.

Μη διατάζετε να φορήτε γυαλιά όταν σας το υποδεικνύει ο γιατρός και να φορήτε επίσης γυαλιά χρωματιστά στο δυνατό φως, αυτό δεν άσχημιζει, πολλοί μάλιστα τα φορούν από σνομπισμό.

Μη φέρετε ποτέ τα δάκτυλά σας στα μάτια χωρίς λόγο, ποτέ πάντων εάν πάσχετε έστω και το παραμικρό.

Μη διαβάσετε όταν ο ήλιος πέφτει επάνω στο βιβλίο σας, ούτε στο ήμισυ.

Μη διαβάζετε στο κρεβάτι, παρά μόνον εάν έχετε δυνατό φως και καθίσετε στο κρεβάτι, όπως εάν καθίσετε σε μία πολυθρόνα.

"Υπάρχουν πολλές γυναίκες με όρατα μάτια,

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

τα οποία εν τούτοις δεν τα περιποιήθηκαν ποτέ, και άλλες που τα έχουν χαλάσει με διάφορες ανατάλληλες περιποιήσεις.

Σε καμμία περίπτωση μην πέφτετε στο κρεβάτι σας χωρίς προηγουμένως να αφαιρέσετε

Δέν θα έπρεπε καί οι κομμωταί ὅπως καί οι ράπται νά κάνουν Ἐκθέσεις διαφόρων κομμώσεων;

ΠΩΣ πρέπει να κτενισθώ αυτό τον χειμώνα για να είμαι μέσα στη μόδα;

Είναι πρόωρον για να σας πω, κυρία μου. Ερωτήσετε καλύτερα πώς θα κτενισθήτε αύριο, πώς θα κτενισθήτε σήμερα. "Ο χειμώνας

κα που θέλει μία καινούργια διευθέτη των μαλλιών της, ξέρει πολύ καλά ότι αυτή δεν θα είναι ακριβώς με τον τύπο που της δείχνουν με το σταν-ταρ μοντέλλο που της παρουσιάζουν. "Η ποίηση των μαλλιών, τα γαροκην-ριστικά του προσώπου, θα επιβάλλουν

δυναμικά του Θεού απαλλάξετε με από αυτά. Δέν μπορώ ποτέ να είμαι καλά κτενισμένη. "Επαγορεύετε την μόδα των κοντών μαλλιών. Είναι η μόνη καταλληλή για την σημερινή ζωή.

"Επείρασ ο καιρός που η γυναίκα αφιερώνει μισή ώρα την ημέρα για να

κα πιδ κολακευτικό. Υπάρχουν χίλοι τρόποι για να το επιτύχετε αυτό, αρκεί να αποφύγετε τις βαφές και να μεταχειριζόσθε μονάχα τα προϊόντα της κομμωτικής τα οποία εάν θέλετε κατόπιν μπορείτε να αφαιρέσετε πλένοντας τα μαλλιά σας με λίγο σαμπουνί.

είναι πολύ μακριά ακόμη.

"Εν τούτοις ο ράπτης μου.

"Ο ράπτης σας σας έδειξε την χειμερινή του κολλεξιόν: Αλλά πόσα φορέματα θα αγοράσατε ως τον Ιανουάριο; Δύο ή τρία; Πόσες φορές θα πάτε στον κομμωτή σας τον ίδιο καιρό;

"Εάν μου ζητάτε να σας κάνω στατιστική, σας ειδοποιώ ότι δεν είμαι καθόλου δυνατή στην αριθμητική!

"Θα λογαριάσω εγώ για σας. Πρώς δύο φορές την εβδομάδα, θα πάτε το ελγόντερον δεκαεξέ φορές στον κομμωτή σας πριν αποληφθήτε με το χειμερινό σας κτένισμα. "Ας μιλήσουμε για το παρόν: για το φθινόπωρο.

"Α! "Εάν οι κομμωταί μπορούσαν να υιοθετήσουν την μέθοδο του ράπτη μου και να μου παρουσιάζουν μία κολλεξιόν από κτενίσματα! Το φορέμα μου θα το διαλέξω μέσα σε διακόσια φορέματα. Θα το προβάρω πριν το αγοράσω! "Εσείς ανάλογα με την εμπνευσί σας θα κόψετε τα μαλλιά, θα τους επιβάλλετε μία περιωπική που θα τους δώσει μία τσακισι αναλλοίωτη. Τόσο το γερότερο εάν το κτένισμα αφού τελειώσει δεν θα μου πάει. Θα είμαι αναγκασμένη να ευχαριστηθώ με αυτό.

"Δέν έχετε εμπιστοσύνη;

"Αλλά εάν, εν τούτοις, τον διάλογο αυτό τον άκουγ' όλα τα σαλόνια των κομμωτηρίων. "Η γυναί-

στών κομμωτή εάν είναι καλλιτέχνης και άγαπά την τέχνη του, λεπτές τροποποιήσεις. "Η γραμμή θα μείνη η ίδια, το κτένισμα θα αλλάξη. Τι θα αποδώσει αυτό; Δικαιολογημένη αντιστοίχια. Γι' αυτό στο Παρίσι μερικοί κομμωταί έκδιδαν έκδεισι κτενισμάτων. Γύρω από ένα φθινοπωρινό μοντέλλο τύπων, έτοποθέτησαν πολλές παραλλαγές που θα ανταποκρινόνται εις τα ιδιαίτερα γαροκηνιστικά των γυναικών προσώπων. "Οι τότες διότι αρνούνται τον αυτοσχεδιασμό, όσον διότι θελήσαν να αφήσουν ελεύθερες τις γυναίκες να σηματοποιούν προκαταβολικά μία ιδέα για το κτένισμα το όποιον τους συνιστούν.

"Ο νεωτερισμός αυτός ασφαλώς θα επιτύχη.

ΠΟΙΑ ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΑ ΘΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΟΥΝ;

"Αν και βλέπομε μερικά κτενίσματα όλος διόλου πρωτότυπα και κολακευτικά με μπούκλες στο λαϊμό, πρέπει να πούμε ότι η γενική κατεύθυνσις της μόδας στρέφεται άπεναντίας αυτή τη στιγμή σε ένα κοντήτερο κόμμο των μαλλιών. "Η κοντήτερον ζωή, δηλαδή η άνεγκη μιας ζωής με πιο γρήγορο ρυθμό, δεν επιτρέπει κτενίσματα με μακριά μαλλιά. Οι γυναίκες άργισαν να λένε πάλι στον κομμωτή τους: «Για

κτενίζ τις μπούκλες της. Πολλές είναι εκείνες που εργάζονται σήμερα και πρέπει το πρωί στις οκτώ ή στις έννέα να βρίσκονται στις θέσεις των. Οι γυναίκες αυτές θέλουν να φθάσουν στην δουλειά των κομμάς και γαρτωμένες και όχι με το παραμοιημένο εκείνο όφρος που προσδίδει ένα κοκκινυμένο κεφάλι. Αλλά και εκείνες οι όποιες δεν έχουν τακτικές άσβολιές έχουν να κάνουν ένα σωρό πράγματα και δεν τους μένει καιρός για να φτιάχνουν μπούκλες.

"Όστε οι κύριοι κομμωταί πρέπει να εφεύρουν ένα κτένισμα το όποιον να είναι συγχρόνως γαρτωμένο και κολακευτικό, αλλά χωρίς να απαιτη μαλλιά μακριά.

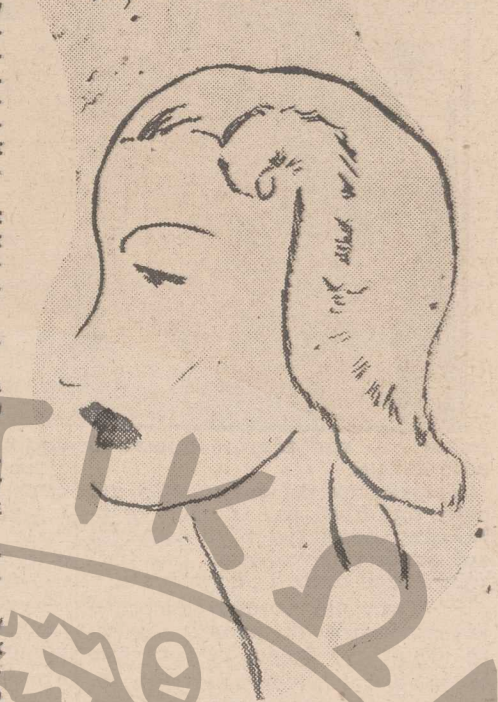
Και ούτα όσον άφορά την φόρμα.

"Αλλά ως προς το γρώμισμα: Το κόκκινο και το ξανθό δεν είναι πιά στη μόδα. Τότε λοιπόν ποιά είναι το γρώμισμα της μόδας;

Το γρώμισμα της μόδας, κυρίες μου, είναι το φυσικό γρώμισμα των μαλλιών σας, το όποιον και σας συμβουλεύομε να διατηρήσετε.

Τα μαλλιά σας στο φυσικό των γρώμισμα θα είναι το καλλιτέρο σας στολίγμα.

"Εάν εν τούτοις τα μαλλιά που δεν είναι αρκετά στιλπνά ή έχουν κανένα άλλο ελάττωμα, μπορείτε να τους δώσετε ένα διαφορετικό τόνο, πιο ζωηρό

ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΚΑΡΝΕ

Οί συμβουλές της Τζίν Χάρλδου Τι είχε γράψει στο καρνέ της για την περιποίηση του σώματος

[Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει τις συμβουλές της Χάρλδου για την αγωγή του προσώπου. Τώρα παραθέτουμε τις συμβουλές της για το σώμα. "Όπως έγραψαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι συμβουλές αυτές βρέθηκαν μέσα σ' ένα καρνέ που άνεκαλύφθη μέσα στα χαρτιά της μετά τον θάνατό της].

Α ΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕ μία σειρά γυμναστικών άσκησεων και να τις εκτελείτε τακτικά κάθε μέρα. Μερικά λεπτά γυμναστικής πρωί και μιά ώρα κάθε τόσο. Βασίλει εισπνεύστε μπροστά σε άνοιχτο παράθυρο ξεκουράζοντα να νεύρα. Εισπνεύετε και εκπνεύετε βαθιά πολλές φορές κατά συνέχεια.

Τρίβετε το σώμα σας με αλάτι όποτε από το μπάνιο από καιρό σε καιρό. Κατόπιν τρίβετε ένα κρύο ντους. Τέλος κάνετε μασσάζ με γλυκερήνη και ροδόκερο ή με λάδι. Αυτό μαλακώνει το δέρμα και ποδράνεται με άφρονο τάλκη. Διατηρείτε τα μπράτσα σας στιλπνά κάνοντας μασσάζ κάθε μέρα με κρέμα όπωσ και στο πρόσωπο. "Εάν οι αγκώνες είναι τραχείς να τους βυθίζετε μέσα σε λάδι. Κάθε φορά που βάζετε στα χέρια σας χυμό από λεμόνι ή άγγουρόνερο, να βάζετε και στους αγκώνες.

Να δίνετε στα νύχια σας σήμα που ταυριάζει στην φόρμα των δακτύλων σας. Νύχια κοντά και τετράγωνα σε δάκτυλα μα-

κριά και λεπτά είναι τόσο άκοιμα, όσον τα ματερά νύχια σε πλατείαι και κοντά χέρια. Λίγο κόκκινο στην άκρη των δακτύλων θα ται γάνη να φαίνονται μακρότεροι. Για να διατηρήσετε όρατα πόδια, να τα άφινετε όσο μπορείτε περισσότερο γυμνά. Είναι πολύ όρατα συνήθεια να φορήτε στο σπίτι σανδάλια χωρίς τακούνια. Τα πόδια σας δυναμώνουν όταν περπατάτε στις πότες. Να υποβάλλετε τα πόδια σας μέσα σε νερό με αλάτι, να τα σκουίζετε προσεκτικά και να τα τρίβετε με άλκοολ. "Ελαφρώστε την περιποίησή των ποδάρωνότας τα με τάλκη.

Να ξεπλένετε πολύ καλά τα μαλλιά. Το άφρονο κρύο νερό κάνει τα μαλλιά πιο στιλπνά και πιο φλού. Για τα πλατινέ μαλλιά να ρίχνετε λίγες σταγόνες μπλε μέσα στη σαμπουνάδα και όχι μέσα στο νερό με το όποιον τα ξεπλένετε. Τα καστανά μαλλιά να τα ξεπλένετε με ξύδι και έπειτα με κρύο νερό.

Για να δυναμώνετε τα μαλλιά, μία φορά το μήνα να κάνετε μασσάζ στην επιδερμίδα του κεφαλιού με λάδι. Όταν τα βουρτσίζετε τακτικά κάθε βράδυ, αφαιρείτε την σκόνη και τους δίνετε μία όραση στιλπνότητας. Να τα βουρτσίζετε σηκώνοντάς τα ψηλά όποτε ο άερας να φύγει από τις ρίζες και να βγάζετε όσο μπορείτε χωρίς καπέλλο διά να διεκονόνητε τον πλήρη άερισμό των μαλλιών.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΜΟΔΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἡ Ἑκθεσις τῶν Καταστημάτων Χρυσικοπούλου

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ φωτισμένα τὰ μεγάλα Καταστήματα Χρυσικοπούλου, ἐδέχοντο τὴν περασμένη ἑβδομάδα τὸν ὡραϊκόσμον τῶν Ἀθηνῶν γιὰ νὰ θαυμάσῃ τὴν

ἐφετηρίαν τῶν Ἑκθεσῶν.

Γιὰ τὴν Ἑκθεσὶ αὐτὴ τὰ Καταστήματα Χρυσικοπούλου διέθεταν μίαν ἀπὸ τὶς ἀπέραντες αἰθούσας τοῦ μεγαλοπρεποῦς μεγάρου τῶν, δια-

σκευασμένην μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλεια καὶ καλαισθησίαν.

Ὑπάλληλοι τῶν Καταστημάτων μὲ μεγάλη εὐγένεια ὡδηγοῦν τὶς ἐπισκέπτρις, προθυμοποιοῦνται νὰ δι-

ΒΡΑΔΥΝΟ ΦΟΡΕΜΑ ΑΠΟ ΛΑΜΕ ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΙΕΣ ΠΤΥΧΕΣ.

ΤΟΣΟ ΑΠΛΟ ΟΣΟ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΚΟΚΤΑΙΝΑ

δουν θέσεις εἰς τὶς κυρίες καὶ δεσποινίδες καὶ νὰ ἀπαντοῦν σὲς διάφορες ἐρωτήσεις πού τοὺς ἀπευθύνονται.

Ἡ αἰθούσα τῆς Ἑκθέσεως, ὅπως εἶναι εὐρύχωρη καὶ στολισμένη πλούσια, μὲ τρόπο ἐντελῶς Παρι-

ζιάνικο, παρουσιάζει κάτι τὸ ἐπιβλητικό, πού σὲ πολὺ λίγες ἀπὸ τὶς ἄλλες, Ἑκθέσεις τὸ συναντήσαμε. Βαρύτιμα χαλιὰ εἶναι παντοῦ στρωμένα καὶ φῶς ἀπλετο διαχύνεται ἀπὸ ἀπειροὺς ηλεκτρικοὺς γλῶμπους, τοποθετημένους σὲ ὅλα τὰ

σημεῖα.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκθεμάτων ἡ Ἑκθεσις Χρυσικοπούλου δὲν ὑστερεῖ κατὰ τίποτε ἀπὸ τὶς ἄλλες Ἑκθέσεις πού ἐπισκεφθῆκαμε.

Παρατηρεῖται καὶ ἐδῶ μεγάλη ἀφθονία ἀπὸ μπλουζες, φορέματα

κλπ. κάθε κατηγορίας καὶ ἀτέλειωτὴ ποικιλία εἰς σχέδια καὶ χρωματισμούς.

Ἡ παρουσίαις γίνεται ἀπὸ χαριτωμένα μαννεκέν, πού παρελαύνουν κομψότατα καὶ φωτιζόμενα

φαντασμαγορικὰ μὲ μεγάλους προβολεῖς.

Σταματᾷ ἡ ἀναπνοὴ τῶν ἐπισκεπτῶν σὲ κάθε ἐμφάνισι, ἀλλὰ μόλις περνᾷ τὸ μαννεκέν ἀρχίζει ἀμέσως ψιθυριστὰ ἡ κριτικὴ ἐκ μέρους τῶν

κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πολὺ κολακευτικὴ, ἐν κρίνωμε ἀπὸ τὰ σχόλια πού ἔφθαναν ὡς τὴν ἀκοή μας.

Καὶ ἡ προσωπικὴ μας ὁμῶς ἐντύπωσις ἦταν ἐπίσης ἀπολύτως ἰκανο-

ΜΑΥΡΟ ΤΑΓΙΕΡ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΕ ΝΟ ΜΕ ΡΕΝΑΡ ΑΡΖΑΝΤΕ

ΣΑΝΔΑΛΙΑ ΑΠΟ ΜΑΥΡΟ ΛΑΙΝΑΖ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΕΝΟ ΜΕ ΠΑΓΙΕΤΕΣ

ποιητική.

Ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς Ἑκθέσεως Χρυσικοπούλου ἦτο ὅτι τὰ ἐκθέματα τῆς δὲν ἀφωροῦσαν ἀποκλειστικὰ τὴν πλουσίαν τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὶς ὀλιγώτερον εὐποροῦσας κυρίες καὶ δεσποινίδες. Ὑπῆρχαν δη-

λαδή εἰς τὴν Ἑκθεσὶ αὐτὴ εἶδη γιὰ κάθε γούστο καὶ γιὰ κάθε τσέπη, ὅπως λέμε κοινῶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀ-

πόψεως αὐτῆς ἡ Ἑκθεσις Χρυσικοπούλου μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἦταν ἡ πιὸ συμπαθητικὴ ἀπὸ ὅλες.

Τὰ Καταστήματα Χρυσικοπούλου ἀπευθύνονται γενικὰ σὲ ὅλο τὸν κόσμον, ἕνα δὲ ἀκόμη πλεονέκτημα τῶν εἶναι ὅτι, ἐκτός ἀπὸ τὰ μοντέλα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων λαμβάνονται οἱ παραγγελίες, διαθέτουν καὶ ἀφθονὴ ποικιλία ἐτοιμῶν φορεμά-

των, ζακετῶν, παντοφύλων κλπ., ἀπὸ τὰ ὁποῖα μπορεῖ ἀμέσως νὰ διαλέξῃ ἡ βιαστικὴ ἢ ἡ περαιοτικὴ ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας ἐπισκέπτρις ὅτι τῆς ἀρέσει. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν σημαντικὴν πρόοδο στὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν νεωτερισμοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐγκαινίασαν πρῶτα τὰ μεγάλα Καταστήματα Χρυσικοπούλου.

ΕΝΔΕΚΑ ΩΡΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ...

Απογευματινό φορέμα σε φόρμα πρενός μπαρεί να φορεθῇ και με ζώνη. Περαισὴ κορδέλλα κλείνει τὸ κορσάκι. Στὸ κάτω μέρος τῆς φούσσας τοποθετοῦνται στενά γκονιές.

Τὸ χαριτωμένο αὐτὸ ἀπογευματινὸ φορέμα: ἡ κορσάκι λωξά. Ὁραίες νιρσοὶ στολίζουν τὸ κορσάκι καὶ μὴ φαρδιά ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο ἄσπασμα πέφτει ἐμπρὸς στὴ φούστα.

Φόρεμα ἀπὸ κρὴν γκορρέ. Τὸ κορσάκι γαρνίρεται με σούριες ποὺ συγκρατοῦνται με μὴ στεργυλὴ ντεκόου. Ἐπίσης τὸ ἐμπρὸς μέρος τῆς φούσσας ἔχει σούριες.

Πολὺ ἀπλό, ἀλλὰ πολὺ χαριτωμένο τὸ φορεματάκι αὐτὸ ἀπὸ λαϊνάς. Τὸ γαρνίρουν δύο κοφτεὲς τσέπες ρελασμένες ἀπὸ ὅρασμα σὲ βαθύτερον τόνο.

Φορέμα ἀπὸ ζέρεσὺ πράσινο ἢ γκρενά. Στρογγυλὲς νιέ κομὲ γαρνίρουν τὸ κορσάκι, τὸ ὁποῖον κλείνει με ἐκλαίρ.

...ΓΙΑ ΠΡΩΪΝΑ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

11. Ἄσπρος γυαφὰς γαρνίρε τὸ φορεματάκι αὐτὸ ἀπὸ λαϊνάς κατ'εργίαν. Τὸ ἀμπεριμένον ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλάτη, φθάνει ἐμπρὸς καὶ σχηματίζει ἕνα εἶδος ζώνης.
 12. Φόρεμα ἀπὸ ζέρεσὺ πράσινο, γαρνιρισμένο με μπάστες ροῦ καὶ πρᾶσινο σὲ βαθύτερον τόνο.
 13. Φόρεμα ἀπὸ ντρά γκρέϊ με βελούδινες μπρέν μπάστες.
 14. Φόρεμα ἀπὸ μαύρο-βελούδο με ἐγκυρσὴ μπάστες ἀπὸ ἀσπέν.
 15. Φόρεμα ἀπὸ λαϊνάς γκρέϊ γαρνιρισμένο με μαύρες πικὲς.
 16. Φόρεμα ἀπὸ λαϊνάς πλὴ ἀνοικτὸ γαρνιρισμένο με μπάστες σὲ βαθύτερον τόνο.

